

سهام ما از تبدیل!

يك مسیعی میگفت: بعضی از غیر مسیحیان در برگذاری مراسم « شب ژانویه » اذما جلوتر افتاده اند؛ باین ترتیب که از دو روز قبل، میزهای هتلها و کاپاره ما توسط آنها درزرو، میشود!

خبر نگار واهی گوید: قیافه های شرکت کنندگان همه غیر- مسیعی بنظر میرسید و از مسیحیان که شب ژانویه مخمس آنانست خبری نبود. . . مقابل هر هتل و کاپاره بطول يك کیلومتر! اتومبیلهای شخصی در دو طرف خیابان صف کشیده بودند! بین این شرکت کنندگان در شب ژانویه کسانی را میشناختم که میدانستم قدرت مالی چندانی که بتوانند یکسب «پانصد تومان» خرج کنند ندارند، حدس زدم این خوشگذرانها! با اندازه حقوق یکماه در آن شب زیر بار قرض رفته اند! . . .

(نقل از اطلاعات ۳۹/۱۰/۱۲)

نمیدانم چه شد که هنگامیکه قلم بدست گرفتم تا یکی از هزاران درد اجتماعی که دامنگیر جامعه ماست؛ برای اولین شماره «سال سوم مجله» انتخاب کرده و مورد بحث قرار دهم، ناگهان یاد حوادثی که در شب اول سال مسیعی در کشور ما، آری در کشور ما، گذشت افتادم، فرض کنید پنجم بکنوع «تداعی معانی» است، مثل اینکه ما هم بدون توجه و اختیار تحت تأثیر تمدن خیره-کننده و دروغان «منرب زمینی» ما قرار گرفته ایم که تداعی معانی ما هم اینطور شده است! ولی بعداً خواهید فهمید که این موضوع آنقدر هم ساده نیست و برای يك مطالعه کننده امور اجتماعی کلیتاً هم بسیاری از حقایق است.

قیافه ظاهری مطلب

در هر حال همانطور که در بالا ملاحظه فرمودید ، راویان اخبار و نواقلا آن آثار حکایت میکنند که در آن شب تاریخی عید مسیحیها در قبة الاسلام تهران و بعضی دیگر از شهرستانها واقعا غوغائی برپا بوده است عده ای از فرنگی مآبهای مادر مراسم آن شب عید بشمام معنی روی دست مسیحیها زدند و مطلب را جامی برده اند که دست هیچ اروپائی و مسیحی بآن نرسد در باره اینکه آنها چرا اینطور کردند دو نظریه موجود است :

نخست اینکه این دسته از ایرانیان واقعی ؛ تحت تأثیر حس «ناسیونالیسم» و علاقه شدید به ملیت خود ، برای اینکه مبادا دشمنان و اجانب و بیگانه پرستان در پایتخت کشور محبوب و عزیز آنها رسوم ملی خود را باشکوه هر چه تمامتر برگزار کنند ؛ قبلا با فداکاری زیاد تمام میزهای هتلها و کاباره ها را در زرو کرده اند تا بیگانه در این مراکز ملی ، رخنه نکنند ، و اتومبیلهای خود را مانند حلقه های محکم زنجیر در دو طرف جاده ها تا آنجا که چشم کاری کرده قرارداد داده اند تا عرصه را بر اتومبیلهای اجانب تنگ کرده و بآنان اجازه ندهند همه چیز آنها را در آن شب تحت الطاع رسوم دینی و ملی خود قرار دهند !

راستی باید انصاف دادا اگر این عده تمام هتلها و کاباره ها را اشغال نکرده بودند ممکن بود بیگانگان لطمه سختی بحیثیت و استقلال و ملیت ما بزنند . . . این يك تفسیر است .

دیگر اینکه : فرنگی مآبهای ما میخواسته اند که لاف فرنگی های اسیل ؛ فرنگیهای سرسخت و خونسرد بفهمانند که اگر ما موشک نداریم ، قمر مصنوعی نداریم ، صنایع سنگین نداریم ، حتی از ذکر صنایع سبک هم شرمساریم ؛ اگر کشاورزی طبق اصول فنی نداریم اگر بیمارستان و مدرسه بحد کافی نداریم ، خلاصه اگر در بسیاری از نقاط (و محتملا همان شمیران که مرکز اصلی غوغا بوده) آب آشامیدنی نداریم ؛ ولی . . . در برگزاری مراسم بزرگترین شهبای سال که نشانه ملیت ، مذهب ، تاریخ ، موجودیت شماست از شما کمتر نیستیم ، و آنقدر در این راه فداکاری داریم که حتی حاضریم حقوق يك ماه خود را در يك شب خرج و فردا برای اینکه زن و بچه ما از گرسنگی هلاک نشوند ، مختصر آبروی خود را برای نان و سبزی و گوشت پیش کاسب سرگد در بریزیم . . . بنا بر این ماهم در تمدن شما ؛ در افتخار و عظمت شما سهیم هستیم ؛ مساهم تمدن و آدمیم . . . این بود قیافه ظاهری قضیه ، اما حقیقت مطلب :

سرگردانیهای اجتماع !

راستی این بیچارهها مریض و بیمارند ، و این حرکات شرم آور نشانه يك بحران روحی

خطرناک است که دامنگیر آنها شده ؛ چه بیماری اسفناکی ؟ يك بیماری مسری و خطرناک که اگر دامنه پیدا کند می تواند حیثیت و اعتبار و تاریخ ملتی را یکبارہ لجن مال کند .

اینها مبتلا به بیماری فقدان شخصیت ، نداشتن اراده ، فقر منوی ، عدم اعتماد بنفس و رشکستگی روحی ، سرگردانی هستند و الا ملتی که خود را یک ملت کهن وزنده می داند و سوابق درخشان تاریخی و دینی بزرگه و آئین پاک آسمانی خود ایمان دارد این هرذگیهارا نمیکند این بیچاره ها گو یا صفحات تاریخ را مطالعه نکرده اند و نمی داند پای این موقیت علمی و عظمت خیره کننده صنایع فعلی اروپا بیا توسط مسلمانان ، آری توسط دانشمندان و علماء مسلمان ، ریخته شده ، نه تنها ما می گوئیم ، همه مورخین آنها بساین حقیقت متفرقند و مشروحاً روی آن بحث کرده اند ؛ چرا یک جمعیت اینقدر زبون و ضعیف و ناتوان و بی اراده با آیند با اینکه چنان سوابق درخشانی دارند ؟

اینها زنگهای خطر است که در گوشه و کنار بسداد در می آید ، تا مسئولین امور ، دانشمندان ، نویسندگان با هدف ، تمام کسانی که باین آب و خاک علاقه مندند بیدار شوند و قدمی در این راه بردارند ، قدمی بردارند تا با اینگونه افراد ایمان و اراده و شخصیت و اعتماد بنفس بدهند و بتیح و زشتی اینگونه اعمال و همچنین تقلیدهای کور کورانه از اروپایی ها متوجه سازند .

* * *

جمعیتی که همه چیزش متناقض است !

اگر این بحث فقط مال يك مشت ژیکولو و فرنگی مآب بود آقدر ناراحت کننده نبود ، زیرا این قبیل قماشها در هر اجتماعی هست . جای تأسف اینست که در میان افراد باصلاح روشن و تحصیل کرده گاهی طرفدارانی پیدا می کنند .

مثلاً : وقتی وزیر فرهنگ مملکت روی يك حساب صحیح و عاقلانه جلوتعلیم زبان خارجی را در کود کستان و دبستان میگیرد ، سروصدای عده ای از روزنامه نویسی ها که خود را رهبر فکری این اجتماع تصور می کنند بلند می شود که ای آقا ! چرا نمی گذارید بچه ها در آن سنین که آمادگی زیادی برای یاد گرفتن هر زبانی دارند بزبان انگلیسی یا زبان دیگری آشنا شوند ؟ .. راستی هیچ چیز ما روی حساب نیست . از یکطرف فرهنگستان درست می کنیم و الفظی که بدون پروانه و گذرنامه وارد مزهای زبان ما شده اند بعثت بیرون می زنیم ، از طرفی اگر بگویند بچه های شما که هنوز زبان مادری خود را یاد نگرفته اند معنی ندارد زبان بیگانه را یاد بگیرند اظهار تأسف می کنیم !

باز از یک طرف داد و فریاد راه می اندازیم که چرا تا بلبلوهای مفاده هارا بزبانهای

بیگانه می‌نویسند و تا بلوهارا پائین میکشیم، از طرفی مراسم شب ژانویه را چنان بجا می‌آوریم که هر مسیحی هفت آتش‌های رادچار حیرت و تعجب می‌کنیم، اینهم یکی دیگر از نشانه‌های سرگردانی ماست.

اینجاست که باز این وسوسه برای انسان پیدامیشود که نکند قضا یا باین سادگی نباشد مثل اینکه دست‌های مرموزی در کار است. یک‌روز می‌خواهند خط ما را خط‌لایینی کنند و بعضی از اساتید، برای آن یقه‌چاک می‌کنند، یک‌روز هم در کودکستان و دبستان به نونهالان ما بجای تکمیل زبان مادری زبان بیگانه می‌آموزند! یک‌روز هم مراسم شب ژانویه را باشکوه هر چه تمام‌تر برگزار میکنند یک‌روز هم... وقتی بیدار می‌شویم که فاتحه‌میلیت ما خوانده شده و نشه‌های شوم استعماری بدست‌همین افرادی سروپا که ما آنها را فرنگی مآب می‌نامیم و بحساب نمی‌آوریم عملی گردیده است!

مسلمانان غیور چه کردند؟

در اینجا باید از عکس‌العمل زیرکانه جمعیت مسلمانان بیدار مرکز و شهرستانها که در برابر اعمال بی‌رویه شب‌ژانویه انجام گرفت، نام برد، راستی این عکس‌العمل از هر نظر مآقلانه و مفید و مؤثر بود. چون اتفاقاً امسال شب مزبور مصادف با ایام تولد بزرگ پیشوای عالم اسلام علی (ع) بود مسلمانان غیور چنان جشنهای باشکوه و پرابهتی گرفتند که بتصدیق روزنامه‌نگاران جریانات شب ژانویه را بکلی تحت‌الصماح قرار داده و باین عمل مشت‌محکم برده‌ان بیگانه‌پرستانی که افتخار خود را در تقلید بدون قید و شرط از آداب و رسوم اروپائی میدانند و آداب و رسوم مذهبی و ملی خود را پشت‌سر می‌اندازند، کوفتند. امید است که مسلمانان همیشه هوشیار و بیدار باشند و با اعمال مآقلانه و بمورد خود اینگونه افکار بیگانه پرستی را از اجتماع خود جاروب کنند و بدنیات ثابت کنند؛ مسلمان بآئین خود و کشور خود علاقه دارد، استقلال فکر و شخصیت دارد.

اسرار روزه

علی بن موسی الرضا (ع) میفرماید: روزه انسان را در برابر خداوند خاضع می‌سازد، روح صبر و استقامت در انسان میدهد، شهوات را در هم می‌شکند انسان را پندو نصیحت میدهد، توانگران را بفکر فقیران و مستمندان می‌اندازد!